

1918

Nuoriso suojeltava kapitalismin tuhoilta!

Eduskunnalle tehty alote siitä.

Suomen sos.-dem. Nuorisoliiton toimikunnan julkaisu

Hinta 50 penniä.

HÄMEENLINNA 1918
OSUUSKUNTA HÄMEEN VOIMAN KIRJAPAINO.

Kapitalismi turmelee nuoria ihmisalkuja hirvittävässä määrässä.

Suojeluskasvatuksen tarkastaja J. H. Tunkelo julkaisi äskettäin erään pikkukirjansen ja muutamia sanomalehtikirjoituksia, joissa kosketeltiin kysymystä turmioon joutuneesta nuorisosta maassamme, „alaikäisyyskysymystä“, kuten kirjottaja sitä nimitti. Kirjottajan esittämät ajatukset tuon ilmiön syistä ja parannuskeinoista ovat kylläkin vallan vääriä eivätkä sellaisina edes tutustumisen arvoisia; eivät ainakaan muussa suhteessa kuin korkeintaan erinomaisina sekapäisyyden ja matalan ajattelutavan näyteinä. Mutta kirjottajan esittämät numerot tältä alalta ovat paljonpuhuvia. Ne puhuvat todella kammottavaa kieltä, kuinka tavattoman suurta turmiota kapitalismi kaikkine seurausilmiöineen saa aikaan meidänkin pienessä yhteiskunnassamme jo. Jopa onkin asianlaita todennäköisesti niin, että kapitalismi seuralaisineen temmeltää meidän syrjäisessä maassamme paljon vapaampana kuin monissa muissa Euroopan maissa. Ja siitä johtuu, että sen temmellyksen seurauksena oleva nuorisonhävitystyö myös on paljon hirmuisempaa kuin muissa Euroopan maissa. Kirjottajakin huomauttaa, että jo v. 1905 lausui muudan Tanskan alaikäiskysymyksen toimivista johtomiehistä, kuullessaan silloisia numeroita Suomen alaikäiskysymyksen alalta: „Jos meillä, pienen Tanskan kansan keskuudessa, olisivat olot lähimailleen sellaisia kuin numerot Suomesta osoittavat, me toden totta panisimme liikkeelle kaikki voimat pelastaaksemme tulevan sukupolven; *pienillä kansoilla ei ole varaa eikä oikeutta kadottaa ketään yksilöistään.*

Se on totta puhuva lausunto. Ja hra Tunkelon numerot osoittavat, että nyt on syytä moninverroin kuu-

livanmalla äänellä täällä omassa maassa saada toistuksi tuo sama huuto. Katsokaamme nyt noita numeroita lähemmin. Hra Tunkelo esittää: „Yhteiskunnallisten sijaiskasvatustoimenpiteiden varaan joutuvat alaikäiset joko näennäisen vapaaehtoisuuden perusteella jolloin huonoja taipumuksia osoittaneiden omaiset tai kunnalliset viranomaiset anovat sijaiskasvatusta alaikäiselle; tai määrää yleinen tuomioistuim alaikäisen yleisillä varoilla kasvatettavaksi valtion ylläpitämissä n.s. yleisissä kasvatustilastoissa. Kumpainkin alaikäisryhmä osoittaa nopeaa lisäytymistä. V. 1910 on edellisistä ensi kerran tilasto laadittu; sen mukaan on v. 1910—1915 suojelushoidokkaiden lukumäärä lisäytynyt 66,7 %. Jos olisi saatavissa enemmän hoitopaikkoja, olisi lisäys suurempikin; tarvittaisiinhan nytkin noin 200 hoitopaikkaa pojille ja 75 tytöille. — Yleisten kasvatustilastosten oppilasmäärä on kasvanut vielä nopeammin: v:sta 1895—1915, siis 20 vuoden kuluessa, 459,43 %; v. 1905:n suurlakon jälkeen oli nousu varsin huomattava.“

Hra Tunkelo väittää, että erikoisesti on 15:s ikävuosi sellainen, jonka jälkeen nuorison erikoista suurempi turmetuminen alkaa. Hän lausuu siitä: „Nuorten rikollisuuskysymystä eivät valaise vain alaikäisiä koskevat tilastot. Tosiasia on, että alaikäinen nuoriso, joka huonossa ympäristössä elää, tietää että 15:s ikävuosi on rajavuosi; kun sen „onnellisesti“ sivuuttaa, ei joudu enää „monivuotiseen palvelukseen“ kasvatustilastoissa, vaan „pääsee muutamilla kuukausilla“ — vaikkakin vankilassa.“ Nuorten 15 vuotta sivuuttaneiden rikollisten lukumäärä, verrattuna täysi-ikäisten lukumäärän lisäytymiseen, täydentää näin ollen todellisuustuntemusta. Rajoitumme vain raskaimpina rikosten tekijöihin eli kuritushuonevankiemme lukumäärään; vertaamalla sen lisäytymistä toteamme, että v:sta 1895 v:teen 1915 on maamme miespuolinen väestö lisäytynyt 29 %; saman ajan kuluessa on kuritushuoneisiin saapuneiden miespuolisten täysi-ikäisten lukumäärä kasvanut 89,4 %, mutta 15—20 vuotisten kuritushuoneisiin saapuneiden nuorukaisten lukumäärä kasvanut —

350 %! Kun ne v. 1895 muodostivat kaikista kuritus-huonevangeista 11,3 %, ovat ne v. 1915 runsas neljäsosa eli 26,6 %.

Jokaiselle ajattelevalle ihmiselle on pitemmittä puheitta selvää, että sellaiset kapitalismin seurausilmiöt kuin aviottomain lasten lukumäärän kasvaminen ja perheitten ja kotien pirstoutuminen ja tuhoutuminen, aikaansaavat hirvittävää hävitystä myös nuorison keskuudessa. Synkän kuvan juuri näistä seikoista antavat myös hra Tunkelon seuraavat numerot:

„Alaikäiskysymyksen piiriin täytyy myöskin lukea ne ryhmät, jotka huonohoitoisuuden ja kasvatuksen laiminlyönnin tähden ovat yhä suuremmassa määrässä alttiita huonoille sivuvaikutuksille ja siten sortumisen vaarassa. Avioliiton ulkopuolella syntyneet lapset muodostavat tällöin suurimman ryhmän. Niitähan on yhteiskunnallisten sijaiskasvatustoimenpiteiden varassa runsas neljäsosa eli 25,6 %, vaikka ne elävistä syntyneistä koko maassa muodostavat vain 7,8 %. Mutta ne lisääntyvät ja viime vuosina erityisen nopeasti: v:sta 1886 v:een 1900 6 %, mutta v:sta 1901 v:een 1914 kolminkertaisesti eli 19,3 %; kun niitä v. 1900 oli tuhatta aviosyntyistä kohden 62,9, oli niitä v. 1914 jo 78,2 tuhatta aviosyntyistä kohden.“

„Huomattavan ryhmän muodostavat myöskin ne alaikäiset, joilta koti on särkynyt tai joiden kotielämä on vain näennäistä. Niidenkin lukumäärä huomattavasti lisääntyy. V:sta 1886 v:een 1900 on kuoleman kautta hajonneiden avioliittojen lukumäärä kasvanut 20,3 %, ja laillisen eron kautta purkautuneiden lisääntynyt 95,1 %. V:sta 1901 v:teen 1914 on tässäkin kohdassa huomattavaa muutosta: kuoleman kautta hajonneiden avioliittojen lukumäärä on lisääntynyt vain 13,1 %, mutta laillisten erojen perusteella hajonneiden lukumäärä lisääntynyt 180 %. Alaikäisten kasvamisolot tällöin yhä vain huononevat. Ja kotielämän näennäisyys sellaisissa oloissa kuin esim. tehdasseuduilla, esikaupungeissa ja liikekeskuksissa, joissa vanhemmat ovat joko kokonaan tai osittain kaiket päivät kotoa poissa, on myöskin omiaan lisäämään alaikäiskysymyksen kantavuutta.“

Olemme esittäneet nuo porvarillisen suojeluskasvatusmiehen lausuntojen katkelmat todistukseksi siitä, kuinka todella hillittömällä vallattomuudella kapitalismi maassamme on saanut temmeltää, kun tuollaisiin tuloksiin on tultu. Kapitalismi luo köyhyyttä ja kurjuutta suurille kansankerroksille. Se tuhoaa koteja, pirstoo perheitä, ajaa lapsia ja nuorisoa katuelämään, paheisiin ja monenlaisiin houkutusiiin. Se luo hirvittävää työttömyyttä ja silloin pakoittaa rikoksiin sellaisiin, kuin varkauteen, ryöstöihin j.n.e. sekä antautumaan ammattisiveettömyydenharjottajan kauheaan ammattiin. Sillä tavalla kapitalismi seurauksineen turmelee summattomat määrät nuoria ihmistäimä, hävittää tuhansilta ja taas tuhansilta nuorilta elämän onnen ja ilon ja riistää maalta ja kansalta suunnattomat työvoimat.

Hra Tunkelo lausuu: „Monet yhteiskunnalliset parannuskysymykset ovat näinä uudistuksien aikoina tulleet päiväjärjestykseen, odottaen pikaista ratkaisua. Kysymys alaikäisen nuorison kasvamisolojen turvaamisesta näyttää sen sijaan vielä saavan vuoroaan odottaa. Vaikuttaako siihen olojen tuntemattomuus vaiiko luottamus muiden yhteiskunnallisten parannusten välilliseen hyvään tulokseen, lienee vaikea päätellä. Oloja tuntevalle asema alaikäisten yhteiskunnallisen huolenpidon kannalta joka tapauksessa tuntuu huolestuttavalta.“

Totta totisesti „oloja tuntevalle asema alaikäisten yhteiskunnallisen huolenpidon kannalta joka tapauksessa tuntuu huolestuttavalta“. Suomessa on erikoisesti kaksi työväenjärjestöä, jotka jo vuosikausia ovat tunteneet tämän huolestuttavuuden. Ne järjestöt ovat sos.dem. naisliitto ja sos.dem. nuorisoliitto. Viimemainittu on viimekesänä pitämässään liittokokouksessaan vihdoin vaatinut, että tähän asiaan on Suomen eduskunnan ja valtion taholta tartuttava lujin kourin kiinni. On tutkittava koko tämä kysymys asiantuntemuksella täydellisessä laajuudessaan ja yksityiskohtaisella seikkaperäisyydellä ja senjälkeen käytävä lainsäädännöllistä tietä tehokkaaseen parannustyöhön käsiksi. Tämän päätöksen johdosta myös sos.dem. nuorisoliiton toimikunta

valmisti asiasta luonnoksen eduskunta-alotteeksi ja jätti sen sos. dem. eduskuntaryhmälle. Alotteen perusteella eräät nuorisoliiton ja naisliiton jäseniä olevat edustajat sitten jättivätkin eduskunnalle seuraavan esityksen:

„Suomen Eduskunnalle.

Kapitalistisen tuotantojärjestelmän aikana tarvitsee yhteiskunnan tulevaisuus, ollakseen turvattu osittainkaan, tavattoman tehokasta nuorisosuojelusta. Missä sitä ei saada aikaan, siellä kapitalismi tekee korvaamattomia tuhoja yhteiskunnan tulevaisuudelle. Sokeassa riistämismimmassa kapitalismi Europan teollisuusvaltioissa meni viime vuosisadalla niinkin pitkälle nuorison tuhoamisessa, että kapitalistisenkin yhteiskunnan tulevaisuudesta huolehtivan täytyi astua sitä vastaan.

Koneet, jotka tekevät työtä ihmisten asemasta näiden johdolla, olisivat voineet tulla valtavaksi työajan lyhentämis- ja työväen aseman helpottamiskeinoksi. Rikkaus, jota ne valmistavat, olisi voinut onnellistuttaa koko ihmiskuntaa, kuten rohkeat ajattelijat kaksi vuosituhatta takaperin olivat uneksineet. Mutta tulikin toista: Koneet muodostuivat mitä valtavimmaksi työväenluokan ja etenkin sen nuorison riistämisvälineiksi.

Koneiden kapitalistisen käyttämisen ensimmäinen vaatimus oli naisten ja lasten töitä. Koska kone tekee lihasvoiman tarpeettomaksi, muuttuu se samalla keinoksi käyttää työssä työläisiä, joilla ei ole lihasvoimaa tai joiden ruumiinkehitys ei ole vielä kypsä. Sen sijaan, että ennen perheen isä ainoastaan teki työtä pääoman palveluksessa, nyt on koko perhe joutunut riistämisen esineeksi, jonka takia perheen pään palkka laskee. Riistämisen määrä on kohonnut, vaikkapa perheen kokonaispalkka olisi noussutkin suuremmaksi kuin perheen pään palkka oli ennen, koska yhden työpäivän tilalle on tullut nyt niin monta työpäivää kuin perheessä on jäseniä.

Vanhoissa teollisuusmaissa muodostui tämän tosiasian seurauksena hirveä kurjistuminen ja kansan voiman tuhoaminen. Sillä nuo höyrykoneella käyvät teollisuus-

laitokset muuttuivat kidutuksien ja usein murhienkin erämaiksi. Lapset kun jo 6 vuoden vanhoina laumotain joutuivat näihin tehdaslaitoksiin. Seuraukset näkyivät jo 19-vuosisadan alkupuolella niin turmiollisina, että esim. Englannin hallituksen oli palkko tuontuostakin asettaa komiteoita tutkimaan näitä oloja. Tällaiset komiteat kokosivatkin kauhua herättävää ainehistoa. Kesti kuitenkin kauvan ennenkuin yleishyvän lainsäädäntö valtion omien etujen pakottamana ryhtyi lopettamaan tätä tuhoisaa lasten riistoa. Valtion pakotti tähän lopulta sille itselle turmiolliset seuraukset. Nyt onkin jo useissa maissa asetettu rajoja lasten työnriistännän ehkäisemiseksi.

Nykyisen maailmankatastrofin luomat olosuhteet voivat hyvin suuressa määrässä antaa tulevaisuuden kapitalismille kiihittäviä pyrkimään mitä häikäilemättömimpään nuorisoriistoon ja tulevan ihmispolven tuhoamiseen. Onhan esitetty todennäköisyyslaskelmia esim. siitä, kuinka täysi-ikäisen työvoiman muutto sodan tuhoilta ensin säästyneistä maista tulee kasvamaan suureksi sodan päätyttyä. Tämä lisäisi työvoiman tarvetta noissa maissa, joista täysikasvuista ihmistyövoimaa poistuisi, ja voisi johtaa suuremmoiseseen nuoren työvoiman riistoviljelykseen. Yhteiskunnan tulevaisuuden kannalta katsoen olisi tuollaiselle kehitykselle laitettava niin paljon esteitä kuin mahdollista. Tämä on jo senkin vuoksi tarpeellista, koska tulevaisuuden nuoriso, joka sotavuosina on päivänvalon nähnyt, on isiensä ja äitiensä sodan aikana kärsimän liikarasituksen, puutteellisen ravinnon, asuntokurjuuden ja muiden rappahtavien seikkojen johdosta tuotettu elämään varustettuna heikommilla fyysisillä elämis-, kehitymis- ja kestämisedellytyksillä kuin tähänastiset nuorisopolvet. Jotta se voisi kehittyä edes samalla tavalla kuin varhaisemmat suuremmilla kehitymis- ja kestämisedellytyksillä elämään tuotetut nuorisopolvet, tarvitaan sen hyväksi tehokkaita suojelustoimenpiteitä. Suojeluksen aikaansaamiseksi tarvitaan lisäksi erikoissäädöksiä erilaisia teollisuus-, liike-, liikenne- y.m. toimi- ja työskentelyaloja varten ja ennen kaikkea maa-

taloudellista tuotantoelämää ja sen sivuhaaroja varten. Eikä vielä riitä sekään, että kiinnitetään huomiota nousevan polven fyysillisen kehityksen turvaamiseen. On myös turvattava heidän henkisen ja siveellisen kehityksensä edellytykset. Ja vihdoin on turvattava rikoksien teille horjahtaneillekin kohoamisen ja kehittymisen mahdollisuus. Tällaisille aloille pyrkivä nuorisosuojelulainsäädäntö tarvitsee mielestämme sellaisia esivalmistustöitä, joita aikaansaamaan tämä alotteemme pyrkii.

Työläisnuorison aseman järjestelmällinen tutkiminen, joka kestäisi jonkun verran pitemmän ajan, on epäilemättä paras keino niiden yksityiskohtaisten epäkohtien selville saattamiseksi, joita on olemassa työläisnuorison fyysillisessä, henkisessä ja moraalisisessa asemassa. Sitä tietä myös suojelulainsäädännölliset toimenpiteet olisivat parhaiten perusteltavissa.

Mitä sitten olisi tutkittava, kysyttäne. Ehkä voisimme pääaloina, joihin tutkimisen tulisi kohdistua, mainita seuraavat seikat: 1) työsuhteet, 2) toimentulosuhteet, 3) terveydelliset olot, 4) asuntosuhteet, 5) sivistysolot. Luonnollisestikin vasta noiden kaikkien alojen tutkimusten tulosten yhdistämisen kautta saadaan kokonaiskuva työläisnuorison asemasta, mutta noihin erikoisseikkoihin olisi sitä varten juuri huomiota kiinnitettävä.

Työläisnuorison työsuhteiden tilastollinen selvittäminen ei liene vaikeinta asiassa. Toimentulosuhteiden selvittämisessä jo tulee vastaan isompia vaikeuksia esim. sellaisissa tapauksissa, jolloin olisi selvitettävä, suurenkoosuuden työläisperheen kokonaistuloista muodostaa noitten perheitten työssä käyvän nuorison tulot j.n.e. Terveystilastojen tutkiminen lienee vaikein asia. Näitten olojen valaisemiseksi olisi päästävä seuraamaan ruumiillisen työrasituksen vaikutusta n.s. varhaisnuorison ja sen kautta selvittämään eri työalojen suurempaa tai pienempää vahingollisuutta vielä kehityksessään keskenikäiselle työläisnuorisolle. Tämän selvityksen kauttahan saataisiin lujimmat perusteet erilaisille suojelutoimenpiteille eri teollisuuksien ja ammattien aloilla.

Koko tämän asian tutkiminen tarvitsee kuitenkin lääkärien ja fysiologiensa apuvoimaa. Muut edellämainituista tutkimusaloista lienevätkin helpommin selvitettävissä.

Tosin meillä on teollisuushallitus valmistuttanut n.k. työtilastollisia tutkimuksia useitten eri teollisuuksien ja ammattien aloilta ja ne sisältävät kukin myös tietoja noiden tutkittujen alojen nuorista työläisistä. Mutta ne tutkimukset rajoittuvat vaan työsuhteisiin ja käsittelevät niitäkin vain joillakin aloilla. Ovat siis rajoitettuja ja siitä syystä puutteellisia. Ja kaiken lisäksi ne eivät suurilukuisen maanviljelysnuorison asemaan anna mitään valaistusta. Tarvittaisiin kuitenkin sellaista työläisnuorisotutkimusta, joka yhtenäisenä kokonaisuutena käsittelee maamme kaikkea, niin hyvin teollisuudessa kuin maanviljelyksessä y.m. toimivaa työläisnuorisoa.

Tämänlaatuisen tutkimuksen toimittamista on maamme järjestynyt työläisnuoriso vaatinutkin eduskunnan avulla toimitettavaksi tekemällä siitä päätöksen Suomen sos. dem. nuorisoliiton viidennessä liittokokouksessa Tampereella elokuulla 1917.

Muissa maissa kuten esim. Saksassa on toimitettu eräänlainen tutkimus työläisnuorison olosuhteista. Tätä suunnitelmaa voitaisiin meilläkin käyttää sekä sen mukaan toimittaa samansuuntainen tutkimus valtion varoilla. Tähän yksityiskohtaiseen nuorisosuojelulainsäädännölliseen säännöstelyyn ja tutkimustyöhön olisi nopeasti käytävä käsiksi.

Edellyttämällä että tutkimuksen esineeksi otettaisiin ne alat, joista edellä on puhuttu, voisi ehkä työsuhteiden tutkimisen uskoa teollisuushallituksen toimitettavaksi erinäisten yhteiskunnallisten järjestöjen ja nimenomaan juuri työväenjärjestöjen ja työväen nuorisojärjestöjen välityksellä. Se osa tutkimusta, jonka tulee selvittää erilaatuisten töiden vaikutusta nuorison ruumiilliseen kehitykseen, terveyden tilaan j.n.e. voitaisiin antaa ehkä lääkintöhallituksen toimitettavaksi tehdaslääkärien ja riittävän fysiologimäärän avulla, sivistys- ja kouluoloja koskevan osan kaiketi voisi antaa koulutoimen ylläpidon toimitettavaksi erilaisten yhteiskunnallisten, ni-

menomaan erilaisten opettaja- ja sivistys- ja työläisnuorisjärjestöjen välityksellä. Rikollisuutta ja siveellistä tilaa sekä nuorisotuomioistumia koskevan osan toimitamisen ehkä voisi uskoa vankeinhoitohallitukselle, joka sen toimittaisi myös erilaisten yhteiskunnallisten järjestöjen, varsinkin kasvatusjärjestöjen avustuksella.

Nuo hallitukset sopisivat kuitenkin vain tutkimuksen mekaanisiksi toimeenpanijoiksi. Sen suunnittelemista ja järjestämistä varten pitäisi asettaa erityinen nuorisotutkimuskomitea, joka määräisi tutkimusalat ja valvoisi työn kulkua ja suoritusta sekä tekisi myös tutkimuksista aiheutuvat ehdotukset.

Tämä komitea olisi siten kokonpantava, että siinä olisi edustettuna asiantuntemus kaikilta ylläesitettyiltä tutkimusaloilta ja lisäksi sellaisten yhteiskunnallisten järjestöjen edustus, joita tämä asia koskee. Ehdottomasti on työläisnuorison oman järjestön (Suomen sos. demokraattisen nuorisoliiton) edustus välttämätön.

Edellä esitetyn perusteella pyydämme kunnioittaen,

että Eduskunta kehottaisi hallitusta asettamaan nuorisotutkimuskomitean, jossa ylläesitettyjen tutkimusalojen asiantuntemus ja ne erilaiset yhteiskunnalliset järjestöt, joita tutkimus koskee, ovat oikeudenmukaisesti ja riittävästi edustettuina, johtamaan ja valvomaan toimitettavan, ylempänä esitetyn suuntaisen, nuorisotutkimuksen aikaansaamista.

Helsingissä marraskuun 27 p. 1917.

*Aino Forstén. Toivo V. Alavirta. Aura Kuisinen.
Jalo Kohonen. Erkki Härmä. Juho A. Lehtosaari.*

Tällainen tutkimus

olisi nyt mahdollisimman nopeasti saatava aikaan.

Saksassa on Yhdistys Yhteiskunnallisia Uudistuksia varten toimittanut eräänlaisen tutkimuksen Saksan työläisnuorisosta. Se näyttäisi olevan siten valmistettu, että meillä sopisi ottaa siitä oppia ja toimittaa saman suuntaisen tutkimus.

Sen tutkimuksen tarkoituksena oli seuraava:

Toimeenpannaan tutkimus kaikista kumpaakin sukupuolta olevista nuorista työntekijöistä 13 ja 14 vuoden iästä (kansakoulusta päässeistä) täytettyyn 18 ikävuo-teen saakka.

Tällä tutkimuksella on tarkoituksena päästä selville tämän nuorison yleisistä elinehdoista, varsinkin sen ammattityön laadusta ja tämän vaatimasta ajasta, työskentelyn vaikutuksesta nuorison ruumiilliseen ja henki- seen kehitykseen; nuoriso-jatko-opetuksen ja kasvatuk- sen laadusta, niistä syistä, jotka aiheuttavat sen, ettei tä- mä jatko-opetus tai kasvatusta ole tyydyttävä ja on usein puutteellinen samoin kuin tästä puutteellisuudesta johtu- vien seurauksien vaikutuksesta nuorison kehitykseen, tä- män vartuneena täysi-ikäiseksi niin hyvin ammattitai- toon kuin sen siveelliseen tilaankin nähden. Tämän tut- kimuksen tarkoituksena on lisäksi keksiä keinoja ja tei- tä, jotka saattavat johtaa huomattujen epäkohtien pois- tamiseen tai ainakin niiden parantamiseen ja se koettaa valmistaa sitä kantaa, jolle Yhdistys Yhteiskunnallisia Uudistuksia varten on asettuva edustajakokouksessaan vuonna 1911.

Päätoimikunnan tehtäväksi tulee senvuoksi yksityis- kohtaisten esitysten julkaiseminen, jotka kokonaisu- dessaan antavat yhtenäisen kuvan nuorten palkkatyö- läisten ja toimessaolijain asemasta.

Tämä yksityiskohtainen esitys jakaantuu seuraaviin aineisiin:

a) Nuorten työntekijäin työsuhteet ja elinehdot eri- koisesti huomioonottaen laki-, poliisi- ja hallinnolliset määräykset ja näiden soveltamisen.

b) Nuorison hengen ja terveyden vahingoittuminen, nimittäin mikäli se on sen ammattityöajan ja laadun yh- teydessä.

c) Nuorison rikoksellisuus ja siveellinen tila.

d) Valtion ja kunnan koulujen kasvatusta ja opetus, samoin yhdistysten ja yksityisten kannattamien koulu- jen. Ammattikasvatusta, taloudellinen ja yleinen sivistys.

Siveellisten, henkisten ja ruumiillisten voimien kehittäminen.

e) Kodin, työnantajan, kirkon, yhdistysten ja yleis-hyödyllisten laitosten antama kasvatusta ja oppi koulun ulkopuolella. Näiden vaikutusta haittavat esteet ja vaikeudet.

Yksityiskohtaisten esitysten tekijöille jää niiden keinojen keksiminen ja ehdottaminen, joita he pitävät välttämättöminä ja aikaansaattavina heidän käsittelemiensä seikkojen parantamiseksi.

Tämän tutkielman laadintaa varten asetetulle valiokunnalle jätetään esitysten kirjoittajien valinta, tutkimusten johto, tehtyjen töiden tarkastelu sekä niiden jättäminen yhdistysten julkaisemista varten.

Tuon suunnitelman mukaisesti toimitettua tutkimusta ilmestyi sitten 4 eri osaa, jotka käsittelivät asioita, jotka käyvät ilmi seuraavista sisällysluetteloista.

I osan sisältö:

Alkulause.

I. Johdanto.

II. Nuorison työvoiman käyttämismäärä.

III. Nuorison suojelus.

A. Lainsäädännössä.

1. Alaikäisten työntekijäin suojelus.

2. 18 vuotta nuorempien työntekijäin suojelus.

3. Nuorten työntekijäin suojelus.

4. Oppilaiden suojelus.

B. Liittovaltiolainsäädännössä.

C. Maakuntakeskusviranomaisten säännöksissä ja poliisisäännöissä.

D. Ammattiyhdistysten säännöissä.

IV. Nuorisosuojelussäännösten rikkomisesta.

1. Rangaistusmääräyksiä.

2. Rikkomustilastoa.

3. Lainvoimaisten rangaistusten tilastoa.

V. Liian pitkistä työajoista.

II osan sisältö:

Tilastoa nuorison rikollisuudesta.
 Nuorison siveellinen tila.
 Uudistusehdotuksia.

III osan sisältö:

- I. Fysiologisia huomioita kehitysjän viimeisellä asteella.
- II. Nuorison voimakkuustutkimuksia.
- III. Ammattikieltoja ja työajan rajoittamista käsittäviä suojelulakeja.
- IV. Nuorison sairaussuhteet eri ammattiryhmissä ja ammattilajeissa.
- V. Loppukatsauksia ja ehdotuksia.
- VI. Loppulause.

IV osan sisältö:

- I. Johdanto.
- II. Koti
- III. Työnantaja ja työ.
- IV. Kotitoimet.
- V. Nuorisohuolto, jonka kannattajina ovat kirkolliset laitokset.
- VI. Nuorisohuolto, jonka kannattajina ovat muut kuin kirkolliset laitokset.
- VII. Yhteenvedo tärkeimmistä ehdotuksista.

Tämän suuntaisen tutkimuksen toimittaminen valtionvaroilla olisi meilläkin välttämätön pohjaksi yksityiskohtaisille nuorisosuojelulainsäädännöllisille säännöstelyille. Ja sellaiseen tutkimistyöhön olisi nopeasti käytävä käsiksi.

Herra Tunkelo lausuu m.m. näin:

„Kaikki nämä tosiasiat antavat todellisuus pohjaa olojemme arvostelulle. Ne helpottavat ymmärtämään, mitä suoranaisia kansallistaloudellisia tappioita siten on uhkaamassa yhteistä kehitystä. Ne suorastaan pakottavat miettimään, miten paljon siveellisiä arvoja on me-

netetty ja kuinka nousevan polven kehitysmahdollisuudet ovat arveluttavan vähän lupaavia, jos olot entiseen tapaan jatkuvat."

Suomen työläisnuorison harras toivo todellakin olisi, että maamme porvaristo jo todella tuntisi itsensä pakotetuksi „miettimään, miten paljon siveellisiä arvoja on menetetty“, kuten hra Tunkelo sanoo, sekä että se myös jo haluaisi ruveta „ymmärtämään, mitä suoranaisia kansantaloudellisia tappioita siten on uhkaamassa yhteistä kehitystä“, kuten hra Tunkelo myös sanoo. Sen se voisi tehdä parhaiten siten, että se yksimielisesti hyväksyisi meidän taholtamme lähteneen tässä viikossa esitetyn eduskunta-alotteen ja suostuisi toimeenpanemaan siinä esitetyn nuorisotutkimuksen, jonka tuomien tulosten perusteella sitten ryhdyttäisiin tehokkaaseen työhön nuorison suojelemiseksi kapitalismin hirmuiselta hävitykseltä.

Köyhälistönuoriso

tulee joka tapauksessa tulisesti taistelemaan tämän nuorisosuojelusvaatimuksensa puolesta. Se ei voi välinpitämättömänä katsella, kuinka tuhannet sen nuoruustoverit sortuvat kapitalismin vaununpyörien alle, ruhjoutuvat sen grottemyllyissä, pakotetaan uhraamaan siveytensä prostitutsioonin, ammattihaureuden inhottavalle alttarille, antautumaan nälän, puutteen ja kurjuuden pakkottamina rikosten tielle tai lapsesta pitäin kodittomina kehittyvät luonteettomiksi lurjuksiksi, jotka taistelevat teoillaan köyhälistöluokkaa vastaan.

Sitä kapitalismia vastaan, joka synnyttää tuota pohjaton mädännäisyyttä, on Suomen köyhälistönuorison järjestynyt osa julistanut leppymättömän taistelun.

LüTTYKÄÄ tähän järjestyneen köyhälistönuorison taisteluarmeijaan kaikki sen ulkopuolella vielä olevat työläisneitoset ja nuorukaiset!

Suojelkaa lähdettä!

Metsässä, varjoisien puitten alla, vihreän ruohon ja sammalen keskessä on lähde. Väsymättä jakaa se raikasta, hopeankirkasta vettä, joka alhaalla laaksossa lukemattomista puroista ja virroista imeytyy maahan, saattaen sen kantamaan maasta hedelmiä. Ja kaikista ihmisistä, jotka juovat tätä vettä, tulee voimakkaita, rohkeita ja jaloja, niin että he voivat elää vain vapaudessa, puhtaudessa, auringossa ja valossa. Mutta näihin vesiin sekoitettiin myrkkä. Kylvö pelloilla turmeltui, kukat lakkasivat kukkimasta, ja ihmiset, jotka nauttivat myrkytettyä vettä, kävivät sairaiksi, pelkureiksi, sokeiksi, niin että ne alkoivat repiä toisiaan kuten villieläimet. Vaan ilo, mikä tämän ihmisten mielettömän käyttäytymisen johdosta syntyi helvetissä, oli ennen aikainen. Väsymättä, päivät ja yöt kumpusi metsän lähteestä terveellinen, raikas kirkas vesi. Pian oli myrkkä puroista ja virroista kadonnut, ja missä ihmisveri oli värjäynyt maan punaiseksi, siellä peittyivät kedot nyt kukkien loisteeseen ja kylvö kantoi sadankertaisen hedelmän. Ja ihmisistä, jotka joivat raikasta vettä, kasvoi rohkeampia, viisaampia ja jaloimpia kuin ennen. Ystävät, suojelkaa lähdettä.

V. Münzenberg.
